

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

CV. Epistola totius Concilii Africani ad papam Caelestinum vrbis Romanae
episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

CV.
EPISTOLA
CONCILII AFRICANI,
AD PAPAM CÆLESTINVM VRBIS
Romæ episcopum.

Domino dilectissimo, & honorabili fratri Cælestino, Aurelius, *Valentinus, Antonius, Tutus, Seruus dei, Terentius, Fortunatus, Martinus, Januarius, Optatus, Celtitius, Donatus, Theasius, Vincentius, Fortunatianus, & ceteri, qui in vniuersali Africano Concilio Carthaginis adsumus.

* Valentinum mendose.

OPTAREMVS, si quemadmodum sanctitas tua de aduentu Apiarii latatos vos fuisse, missis per presbyterum nostrum Leonem literis, intimauit; ita nos quoque de eius purgatione hæc scripta cū lætitia mitteremus. Effet profecto & nostra & vestra modo alacritas certior: nec festinata, nec præpropæta videretur, quæ adhuc tam de audiendo, quam de audito præcesserat. Adueniente sane ad nos sancto fratre & coepiscopo nostro Faustino, Concilium congregauimus, & credidimus ideo eum illo missum, quoniam sicut per eius operam presbyterio ante redditus fuerat, ita nunc posset de tantis criminibus a Tabracenis obiectis, eo laborante, purgari; cuius tanta ac tam immania flagitia decursus nostri Concilii examen inuenit, vt & memorati patrociniū potius, quam iudiciū, ac defensoris magis operam, quam disceptatoris iustitiam superarent. Nam primum, quantum obstiterit omni congregationi diuersas iniurias ingerendo, quasi ecclesiæ Romanæ asserens priuilegia, & volens eum a nobis in communionem suscipi, quem tua sanctitas (credens appellasse, quod probare non potuit) communioni reddiderat, quod minime tamen licuit; quod etiam gestorum ex lectione melius cognosces. Triduo tamen laboriosissimo agitato iudicio, cum diuersa eidem obiecta afflictissimi quereremus, vel moras coepiscopi nostri Faustini, vel tergiversationes ipsius Apiarii, quibus nefandas turpitudines occulere conabatur, *Deus iudex iustus, fortis & longanimis*, magno impendio rescauit. Tetriore quippe ac putidior obstinatione compressa, qua tantum liuidum

Ea quæ diximus in notis Concilii Carthag. VI. hanc epistolam Cælestini multum declarant. Cod. Can. cap. 138. Causa Apiarii.

Psalm. 7.

Concil. Tom. 4.

Dddd

cœnum impudentia negationis volebat obruere, Deo nostro eius conscientiam coarctante, & occulta quæ in illius corde tamquam in volutabro criminum iam damnabat, etiam hominibus publicante, repente in confessionem cunctorum obiectorum flagitiorum dolosus necator erupit. Et tandem de omnibus incredibilibus opprobriis vltro neus se ipse conuicit, atque ipsam quoque nostram spem, qua eum & credebamus & optabamus de tam pudendis maculis posse purgari, conuertit in gemitus: nisi quoniam istam nostram mœstitiam vno tantum solatio mitigauit, quod & nos labore diuturnioris quæstionis absoluit, & suis vulneribus qualemcumque medelam, etsi inuita ac sua conscientia reluctante, confessione prouidit, domine frater. Præfato itaque debitæ salutationis officio, impendio deprecamur, vt deinceps ad vestras aures hinc venientes non facilius admittatis, nec a nobis excommunicatos in communionem vltra velitis excipere: quia hoc etiam Nicæno Concilio definitum facile aduertet venerabilitas tua. Nam & si de inferioribus clericis vel laicis videtur ibi præcaueri, quanto magis hoc de episcopis voluit obseruari, ne in sua prouincia communionem suspensa, a tua sanctitate vel festinato, vel præpropere, vel indebite videantur communioni restitui: presbyterorum quoque & sequentium clericorum improba refugia (sicuti te dignum est) repellat sanctitas tua: quia & nulla patrum definitione hoc ecclesiæ derogatum est Africanæ, & decreta Nicæna siue inferioris gradus clericos, siue ipsos episcopos, suis metropolitanis apertissime commiserunt. Prudentissime enim, iustissimeq; prouiderunt, quæcumq; negotia in suis locis, vbi orta sunt, finienda: nec vnicuique prouinciæ gratiam sancti Spiritus defuturam, quæ æquitas a Christi sacerdotibus & prudenter videatur, & constantissime teneatur: maxime, quia vnicuique concessum est, si iudicio offensus fuerit cognitorum, ad Concilia suæ prouinciæ, vel etiam vniuersale prouocare. Nisi forte quisquam est qui credat, vnicuilibet posse Deum nostrum examinis inspirare iustitiam, & innumerabilibus congregatis in Concilium sacerdotibus denegare. Aut quomodo ipsum transmarinum iudicium ratum erit, ad quod testium necessariæ personæ, vel propter sexus, vel propter senectutis

Modū prosequendæ
appellatio-
nis alium
institui ro-
gant.

Nicæan. Con-
cil. Can. 6.

Nicæan. Con-
cil. Can. 5.

ANNO
CHRISTI
424

infirmi-
tatem, multis aliis intercurrentibus impedimen-
tis, adduci non poterunt? Nam vt aliqui tamquam a tuæ
sanctitatis latere mittantur, nulla inuenimus patrum Sy-
nodo constitutum. Quia illud quod pridem per eundem
coepiscopum nostrum Faustinum, tamquam ex parte Ni-
cæni Concilii, exinde transmisisse: in Conciliis veriori-
bus, quæ accipiuntur Nicæna, a sancto Cyrillo coepiscopo
nostro Alexandrinæ ecclesiæ, & a venerabili Attico Con-
stantinopolitano antistite, ex authentico missis, quæ etiam
ante hoc per Innocentium presbyterum & Marcellum
subdiaconum, per quos ad nos ab eis directæ sunt, venera-
bilis memoriæ Bonifacio episcopo prædecessori vestro, a
nobis transmissa sunt, in quibus tale aliquid non potui-
mus reperire. Executores etiam clericos vestros quibus-
que potentibus nolite mittere, nolite concedere, ne fumo-
sum typhum sæculi in ecclesiam Christi, quæ lucem sim-
plicitatis, & humilitatis diem, Deum videre cupientibus
præfert, videamur inducere. Nam de fratre nostro Fausti-
no (amoto iam pro suis nefandis nequitias de Christi ec-
clesia dolendo Appiario) securi sumus, quod eum probi-
tate ac moderatione tuæ sanctitatis, salua fraterna caritas
vltius in Africa minime sustinere patiatur. Et alia ma-
nu: Dominus noster sanctitatem vestram æuo longiore
orantem pro nobis custodiat, domine frater.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΥΝΟΔΩΝ.

CANONES DIVERSORVM
CONCILIORVM ECCLESIAE AFRICANÆ.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗΣΑΝ ἐν
μὴν ἐν ταύτῃ τῇ συνόδῳ διά-
φοροι συνόδοι πάσης τῆς Αφρον χω-
ρας, ἡπιελεθεῖσαι ἐν τοῖς περλα-
σοδοσι χρόνοις Αὐρηλίου ἡπισκόπου
Καρχηδόνου.

RECITATA sunt etiam in
Ista Synodo diuersa Conci-
lia vniuersæ prouinciæ Africae,
transactis temporibus Aurelii
Carthaginensis episcopi cele-
brata.

Incipit Cō-
cilium Afri-
canum hic.